

1287

C O D I C E S

1288

san ἀντρύμα Typographi artem suam occultare volentis, atque adeo Libellum illum non manuscriptum, sed impressum esse. Sed enim, quod vel Prosodia docere poterat, sine manibus hic allusio est ad Virgilianum illud: *Quisque suos patimur manes, nihilque vult aliud, quam Textum sine naevis exaratum esse, ut pluribus dixi in Miscellis meis vernaculis seu Lese fructe 1797. 8. editis P. I. p. 44.*

DLXXIV.

R. 3128 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 60. 4. per duas columnas non una manu et primum minutius exaratus, rubro distinctus et olim monasterij canonicorum regularium ordinis S. Augustini ad S. Dorotheam wienne continet I. Breviloquium D. Bonaventurae, prout habetur Edit. Lugd. Opp. 1668. T. VI. p. 5. et init: *Fle-
do genua mea ad patrem domini nostri ihesu christi &c.* A quibus verbis cum etiam ejus Soliloquium ineat, cavenda est confusio. Breviloquium nostrum dogmaticum est et didacticum; Soliloquium vero mysticum et affectivum, praeterea Dialogo inter Animam et Hominem scriptum.

II. a fol. 31. ad finem Codicis habentur Conceptus praedicabiles, seu Notata homiletica de diversis Materiis moralibus, quorum priora certis per annum Festis accommodata sunt, puta de Assumptione, Annunciatione, Nativitate beate virginis, Epiphania &c.

Posteriora, eaque plura, quaquam evagantur, v. g. de die Judicij, Quod multi dampnatur et pauci salvantur, De duodecim condicionibus creaturarum, De decem beneficijs que nobis christus contulit per incarnationem suam, et ita passim numerica.

DLXXV.

Codex membraneus lat. Sec. U. 110 XV. Folior. 159. 4. partim lineis longis, partim per duas columnas a diversis exaratus, minioque distinctus I. titulum praefert: *Incipit breuiloquium. Nempe Bonaventurae O. M. Card. Scriptoris Sec. XIII. Initium: Fle-
do genua mea ad patrem domini nostri ihesu christi &c.* Divisum est dogmaticum istud Compendium in VII. Partes, earumque Capita, ut in Edit. Opp. omn. Lugd. 1668. T. VI. p. 5. quacum Exemplum praefens satis consonat, si demas Prooemii finem, qui in Edit. est: et septuaginta duobus capitulis distinguuntur; in Codice vero procurrit multo longius omnium Partium et Capitulorum sistendo Titulos, qui cum alioquin ante Partes et Capitula fingillatim habeantur, hic consulto ab Editoribus omisi esse videntur. Elocutio saepe variat. Finis Opusculi: *donec intrem in gaudium dei mei qui est trinus &c.*

II. fol. 64. Opusculum alterum, quod ἀντρύγεαφως incipit: *Postulat a me uestra dilectio, ut de Articulis fidei et ecclesie sacramentis aliqua uobis compendiose pro memoriali transcriberem &c.* Est ve-

ro